

dem, der møder os på eksportmarkederne, kan bringes væsentligt ned.

Peder Sønderby (V):

I forbindelse med diskussionen om væksthremmere osv. har det også været fremme, at ministeren blot kan administrere den gældende lov, og at vi ikke kan indføre en lov om væksthremmere.

Derfor vil jeg i forbindelse med, at der er rygter fremme om, at 10 millioner danske kyllinger bliver slagtet syd for grænsen og derefter kommer tilbage til Danmark, spørge ministeren: Hvordan skal vi sikre kontrollen med sådan noget, for hvis det er en fordel at få slagtede kyllingerne uden for landet og så sende dem tilbage, bliver det jo svært at kontrollere, hvad der er dansk, og hvad der ikke er dansk?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil godt sige til hr. Mejdahl, at også jeg finder det lidt uholdbart, at der tilsyneladende er forskellige tal – lidt afhængigt af, hvor man får dem fra. Så jeg synes, det ville være befriende for debatten, om vi på en eller anden måde kunne blive enige om, hvad det er for nogle talstørrelser, vi har med at gøre, og det vil jeg gerne prøve at give et bidrag til.

Så spørger hr. Mejdahl, om man ikke kan belaste vores eksport med for store kontrolomkostninger.

Til det vil jeg sige: Jo, der er selvfølgelig en eller anden grænse. Men på den anden side tror jeg heller ikke, der er nogen, som har interesse ret sig for dansk landbrugs politik og for eksport igennem de sidste mange år, som ikke er klar over, at netop det meget høje veterinære stade, vi til stadighed er i stand til at holde danske produkter på, er en afgørende fordel for os i konkurrencen på en række verdensmarkeder. Så der er selvfølgelig balance i det.

Men min indgangsvinkel til det er ikke en slækning af kontrolindsatsen som sådan, men jeg vil gerne være med til at se på det, der også lå i hr. Mejdahls spørgsmål, nemlig om vi er omkostningsbevidste nok. Det kan selvfølgelig altid diskuteres, og den diskussion deltager jeg gerne i.

Til hr. Peder Sønderby vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at 10 millioner kyllinger sendes over grænsen, og jeg har forstået, at det er noget i retning af 8 pct. af den danske produktion. Og der er jo ingen lovgivning, der kan forhindre

det, men som minister ser jeg da gerne, at så stor en del som muligt af de kyllingeproducenter, der er her, opdrætter deres kyllinger i Danmark og dermed henter produktionsværdien her. Men der er ingen lovgivningsmuligheder for at stoppe det; det tillader EU-ordningerne ikke.

Peder Sønderby (V):

Der er det problem, som hr. Mejdahl har rejst i sit spørgsmål, at hvis kyllingeproducenterne i kraft af høje danske veterinæromkostninger vil prøve at tjene den sidste 25-øre – eller 30- eller 70-øre, som nogle siger – så sender de kyllingerne frem og tilbage over grænsen. Derfor er der altså muligheder for at få dem slagtet i Danmark, hvis vi ikke har højere veterinæruddgifter, end man har andre steder.

Men ellers er jeg enig med ministeren i, at vi skal fastholde vores høje veterinærstade. Men det er ikke kun et spørgsmål om kroner og øre; det er også et spørgsmål om effektivitet og rationalisering.

Christian Mejdahl (V):

Mener ministeren ikke, at det er konkurrenceforvridende, at man i f.eks. Tyskland må vaccinere imod salmonella, men at vi afstår fra at bruge den behandling i Danmark?

Hvis ministeren kan svare bekræftende på det, vil jeg spørge igen: Hvad vil ministeren gøre i EU-regi for at bringe det forhold på lige fod?

Anders Mølgaard (V):

Med hvilken begrundelse fandt Landbrugsmi- nisteriet det ikke engang ulempheden værd at møde op til Dansk Ervervsfjerkræs møde medio maj, på trods af at ministeriet – så vidt jeg er informeret i hvert fald – havde lovet at komme med et oplæg til branchen på dette vigtige møde?

Næste spørgsmål: Vil ministeren arbejde aktivt for ægte nettolettelser af den offentlige omkostningsbelastning for slagtekødsproducenter i forhold til udenlandske producenter?

Og det sidste: Finder ministeren det acceptabelt, at en slagtekyllingefarmer her i Danmark med en gennemsnitsproduktion hvert år skal betale ca. 170.000 kr. af sin årsindkomst til offentlige omkostninger, f.eks. til veterinæromkostninger, CO₂-afgifter, vandafledningsafgifter m.v.? Er det virkelig fair?